

1/2026

ZPRAVODAJ

Ohlédnutí za akcemi loňského roku

Jednodenní poznávací zájezd do Veselí, Strážnice, Milotice, Baťův kanál 25. června

Dne 25.6. jsme absolvovali poznávací zájezd. Jako vždy byl odjezd od kina Hvězda a odjeli jsme směr Veselí nad Moravou, kde jsme se nalodili na loď DANAJ s průvodkyní, která nám přiblížila historii Baťova kanálu. Pluli jsme asi 2 hodiny hezkou přírodou, cestu nám zpříjemnil pan Hradílek, který hrál na kytaru a zpíval známé písničky. Po příplutí jsme znovu nasedli do autobusu a odjeli do Strážnice, kde byla zajištěna prohlídka skanzenu Strážnice s průvodcem. Ten nám pověděl o životě Moravských Kopic, Luhačovického Zálesí, vodních technických a vinohradnických staveb a lučního hospodářství. Rovněž jsme se dozvěděli něco z dob dřívějších – o zrození, svatbách i smrti našich předků. Vše bylo velmi zajímavé, jen kdyby tolik nepálilo sluníčko.

Po obědě jsme pokračovali do nedalekých Milotic, kde na nás čekala prohlídka barokních staveb zámku Milotice a rozlehlé, hezky upravené zámecké zahrady. Plni nových poznatků jsme se vrátili do Přerova.

Děkujeme Oldřišce a Ivance za, jako vždy, perfektně zajištěný a zorganizovaný zájezd a těšíme se na další.

účastnice zájezdu - Matýsková Helena a Bednaříková Miroslava

26. června

Na tento jednodenní poznávací výlet s datem **26.6.2025** jsme se moc těšili. Milujeme projížďky na lodi, takže Baťův kanál byl pro nás TOP. V plánu na ten den byly ještě další akce, takže šup šup brzy ráno vstát a v 6.30 už jsme odjízďeli autobusem na první zastávku dne, do přístavu Veselí nad Moravou. To by bylo, aby nebylo i nějaké to překvápko navíc. Tentokrát

nemilé pro našeho pana řidiče. Porucha ho neplánovaně zaměstnala a ve hře byla i výměna autobusu; ale šikovnost moravských ručiček a trocha štěstí vše napravila. Nalodili jsme se na loď Danaj a někteří byli i v námořnickém, což vypadalo suprově. Cestou po vodě nám průvodkyně podrobně popovídala o historii vodní stavby i Baťovi. Zažili jsme i specialitu ve formě plavební komory. Ta ve Veselí je plně modernizována na systém ovládání dálkovým ovladačem včetně

Jednodenní poznávací zájezd do Veselí, Strážnice, Milotice, Bařův kanál

signalizace. Zároveň je prý zachována i možnost ručního ovládní pomocí kliky. Nezapomínali jsme na vodácké ahóoj při setkávání s dalšími vodními turisty nebo pobřežními osadníky 😊. Užili jsme si poklidnou plavbu v hezké lužní přírodě a v krásném slunečném dnu. Viděli jsme taky ptačí skvost – ledňáčka. Pak jsme se přesunuli do autobusu na další cestu. Dojeli jsme do Strážnice, kde jsme si mohli prohlédnout místní starobylý skanzen. Někteří si prohlídku užili raději u limonády, protože letní žár už pro ně přesáhl únosný limit. Zdraví je přece jen na 1. místě. Ostatní si prošli domky a stavby z doby od 18. století – je tam více než 60 zajímavých objektů. Mohli jsme se seznámit s lidovou architekturou, původními stavebními postupy, lidovými řemesly a tradičním zemědělstvím, vinohradnictvím i tradičním chovem domácích zvířat. Po obhlídce jsme se spojili s odpočívající skupinkou a tradá na obídek. Velká restaurace nás potěšila i příjemným chládkem, což se opravdu hodilo. Po dobrém jídle jsme se zase usadili v autobusu a vydali se k dalšímu cíli – k zámku v Miloticích. Na webu se o zámku píše: „Státní zámek Milotice, nazývaný Perla jihovýchodní Moravy, je unikátně zachovaným komplexem barokních staveb a zahradi architektury. Zámecká instalace nabízí pohled do životního stylu a zvyklostí posledních majitelů rodu Seilern-Aspang.“ Interiér zámku je opravdu působivý, např. schodiště s freskou J. T. Rottera. Barokní zahrada nádherná. A to není všechno. Na zámku je možnost zapůjčení dobového kostýmu, a to jsou pak teprve fotky... Naše zlaté dámy, Ivanka a Oldřiška, nám tuhle parádu předvedly a bylo to famózní! Kafičko a mlsoťky v zámecké kavárně dozdobily skvělou atmosféru jako ta pomyslná třešnička na dortu. Pravda, každý den má začátek i konec, takže jsme se odebrali k našemu autobusu a nechali se odvézt k domovu. Zážitky byly příjemné a poznatky užitečné. Viděli jsme něco ze současné přírody i z historie. Jinak se žilo na tradiční vesnici, jinak na zámku, ale všechno má svůj druh půvabu a taky jsme se opět přesvědčili, že naši předkové byli moc a moc šikovní.

se spojili s odpočívající skupinkou a tradá na obídek. Velká restaurace nás potěšila i příjemným chládkem, což se opravdu hodilo. Po dobrém jídle jsme se zase usadili v autobusu a vydali se k dalšímu cíli – k zámku v Miloticích. Na webu se o zámku píše: „Státní zámek Milotice, nazývaný Perla jihovýchodní Moravy, je unikátně zachovaným komplexem barokních staveb a zahradi architektury. Zámecká instalace nabízí pohled do životního stylu a zvyklostí posledních majitelů rodu Seilern-Aspang.“ Interiér zámku je opravdu působivý, např. schodiště s freskou J. T. Rottera. Barokní zahrada nádherná. A to není všechno. Na zámku je možnost zapůjčení dobového kostýmu, a to jsou pak teprve fotky... Naše zlaté dámy, Ivanka a Oldřiška, nám tuhle parádu předvedly a bylo to famózní! Kafičko a mlsoťky v zámecké kavárně dozdobily skvělou atmosféru jako ta pomyslná třešnička na dortu. Pravda, každý den má začátek i konec, takže jsme se odebrali k našemu autobusu a nechali se odvézt k domovu. Zážitky byly příjemné a poznatky užitečné. Viděli jsme něco ze současné přírody i z historie. Jinak se žilo na tradiční vesnici, jinak na zámku, ale všechno má svůj druh půvabu a taky jsme se opět přesvědčili, že naši předkové byli moc a moc šikovní.

účastníci zájezdu - manželé Skácelíkovi

Ohlédnutí za akcemi loňského roku - pokračování

Čechy pod Kosířem, Lázně Slatinice – 20. 8. 2025 – akce KÚOK

Dne 20. srpna se uskutečnil zcela neplánovaně a narychlo jednodenní poznávací zájezd v rámci Seniorského cestování 2025, pod záštitou Krajské rady Olomouc, na zámek do Čech pod Kosířem a návštěvou Galerie obrazů Zdeňka Buriana ve Slatinicích u Olomouce.

Oldřiška Sedláčková obtelefonovala všechny důvěrníky, takže účast na tomto krásném zájezdu jsme brali jako poděkování za pomoc, kterou během roku nabízíme STP. Tradičně se odjíždělo od kina Hvězda, kde pro nás přijel autobus CK Pivoňka se sympatickým průvodcem z Olomouce. Prvním cílem našeho cestování byla obec Čechy pod Kosířem, která leží jen pár kilometrů západně od Olomouce a severně od Prostějova na okraji přírodního parku Velký Kosíř. Panství téměř dvě stě let patřilo portugalskému šlechtickému rodu Silva Tarouca – a právě oni dali vybudovat zdejší empírový zámek s rozsáhlým parkem. Rod Silva Tarouca měl panství v držení až do roku 1942, kdy se dostalo do správy velkoněmecké říše. V roce 1949 byl zámek s celým majetkem rodu vyvlastněn československým státem.

V zámku pak byla až do roku 2005 internátní škola a dětský domov. Od roku 2008 je majitelem zámku a přilehlého parku Olomoucký kraj. Zámek v současné době nabízí několik prohlídkových tras. A Zámek, B Park, C Filmová expozice Zdeňka a Jana Svěrákových, D Pohádkový svět Zdeňka a Jana Svěrákových, E Kresby Josefa Mánesa (největší sbírka jeho obrazů prezentována veřejnosti). V 9 hodin nás čekala prohlídka nádherného zámku s milou mladou průvodkyní, která nás velmi podrobně a poutavě seznámila s historií zámku a jeho majiteli. Prohlédli jsme si interiéry jižního křídla zařízeného ve stylu doby Františka Josefa II. Silva Taroucy z přelomu 19. a 20. století vyzdobené díly Josefa Mánesa, který zde poprvé přijel v roce 1846 a vrátil se zde až do své smrti roku 1870. Silva Taroucové, coby mecenáši, zadávali Mánesovi různé zakázky, v rámci kterých vznikla tzv. rodinná galerie Silva Tarouců. Josef Mánes kromě malování též vyučoval výtvarně nadanou rodinu základům estetiky, výtvarné kompozice a věnoval se svým oblíbeným hanáckým námětům. Samotná prohlídka zámku tr-

vala zhruba tři čtvrtě hodiny. Byli jsme rozděleni na dvě skupiny, abychom si tu krásu plně užili. A stálo to zato! Obec Čechy pod Kosířem se pyšní dalšími skvosty, které může návštěvníkům a turistům nabídnout. Je to obecní Hasičské muzeum, otevřeno v roce 2000 na místě bývalé továrny R.A. Smékala na hasičské stříkačky a Muzeum kočárů, otevřeno roku 2009, založeno panem Václavem Obrem. Protože nám po prohlídce zámku zbývaly asi dvě hodiny volného času na přesun do Slatinice, rozhodla se většina z nás, navštívit mimo program

Ohlédnutí za akcemi loňského roku - pokračování

Čechy pod Kosířem, Lázně Slatinice – 20. 8. 2025 – akce KÚOK

právě Muzeum kočárů. Oldřiška zařídila tuto exkurzi s průvodcem a tím byl právě zakladatel, majitel, sběratel a restaurátor historických kočárů pan Václav Obr. Toto muzeum prošlo od svého založení několika etapami v rozšiřování. K vidění jsou zde zdobné ceremoniální kočáry, v minulosti využívané při slavnostních příležitostech např. arcibiskupský kočár, ale také smuteční vozy na poslední cestu významných osobností. Dále jsou zde cestovní a poštovní kočáry, různé saně a sánky, rozsáhlá sbírka postrojů, luceren a archivních dokumentů. Řada kočárů je pojízdných a plně funkčních, proto jsou příležitostně využívány k veřejným akcím, např. Josefko- sraz mistrů řemesla kolářského a kočárnického i soukromým účelům (svatby a pohřby) a některé k natáčení pořadů a filmů (např. Amadeus, Svatba upírů, Císařovna Sissi...). Součástí prohlídky je i restaurátorská dílna. V ní můžeme porovnat rozdíl mezi kočárem, který přijel v dezolátním stavu a opraveným po zrestaurování. Pan Václav Obr ví o každém kočáru vše a mohl by o něm vyprávět hodiny. Provází s neskutečnou láskou ke své práci, vypráví poutavé příběhy pátrání po kočárech a jejich majitelích, lásce k řemeslu i lidem. Pro nás, návštěvníky, byla takto exkurze neskutečným zážitkem. Odcházeli jsme nadšeni, s pocitem, že lidskost a poctivá řemeslná práce nevymizela. Po menším odpočinku v krásném zámeckém parku, jsme autobusem přešli do Lázní Slatinice u Olomouce. Zde jsme si v lázeňské restauraci pochutnali na společném obědě a udělali poobědový dýchánek

u kávičky, zákusku, zmrzlině, vína či pívka. Lázně využívají přírodní pramen středně mineralizované vody s obsahem sirovodíku a léčí se zde převážně nemoci pohybového ústrojí, ale také onkologická onemocnění a nemoci dýchacích cest. I odpolední program našeho seniorského cestování byl neméně zajímavý. Navštívili jsme zdejší muzeum s expozicí malíře a ilustrátora Zdeňka Buriana nazvanou Cesta kolem světa. Galerie se nachází v nově zrekonstruovaném objektu bývalé farské konírny v obci Slatinice u Olomouce. Je zde umístěno 160 obrazů tohoto známého českého kreslíře, který se proslavil zejména obrazy s pravěkou tematikou, na které si, my všichni starší, pamatujeme ze školních lavic. Výstava zahrnuje ilustrace k světoznámým autorům jako jsou Karel May, Jack London, ale i méně známá díla, např. ilustrace k Babičce Boženy Němcové, nebo scénické návrhy pro operu Svatopluk od Eugena Suchoně. Po zhlédnutí zajímavé výstavy jsme se prošli okolím a strávili příjemné chvíle posezením s občerstvením. Na zpáteční cestě byli v autobuse vylosováni tři šťastní výherci, kteří obdrželi drobné ceny. V Olomouci jsme se pak rozloučili s naším průvodcem a šťastně dojeli až do Přerova. Všichni účastníci se shodli, že to byl nádherný zájezd, který nás obohatil o nezapomenutelné zážitky. Moc děkujeme!!

účastnice zájezdu – Dagmar Churá

Ohlédnutí za akcemi loňského roku - pokračování

Vysoké Tatry 26. 8. – 29. 8.2025

V úterý 26.8.2025 začal náš 4denní výlet do Vysokých Tater. Vyjeli jsme z Přerova v 6:30 hodin ráno autobusem. Na první zastávce nás čekala návštěva zříceniny hradu Strečno. Tato zajímavá zřícenina se nachází v blízkosti řeky Váh a je obklopena nádhernou přírodou. Abychom se mohli na hrad podívat, museli jsme ujít zhruba 1 km. Po krátkém čekání se nás ujala sympatická, mladá průvodkyně Natálka. Její výklad o hradu jsme doslova „hltali“, bylo to velice zajímavé. Někteří se zalekli informace, že po projití celého hradu budeme mít v nohách 489 schodů.

Ale jsme šikovní senioři, tak to většina z nás zvládla. Po prohlídce hradu jsme měli prostor na individuální volno, někteří se šli občerstvit, dali si oběd, pivo, limo. Jiní zase prozkoumali středověkou dědinu Paseka. To tedy musel být těžký život. Už jen pohled na ty malé, ale krásné chaloupky a uvnitř postele, kde by v dnešní době, na nich bez zdravotnických matrací nikdo nechtěl spát. Poté jsme jeli autobusem do Starého Smokovce, kde jsme se ubytovali v hotelu Smokovec. Následovala večere a volno. Někteří se šli projít, jiní odpočívali.

Druhý den pobytu jsme se vydali vlakem do Štrbského Plesa a okolí. Každý měl možnost zvolit buď individuální nebo skupinovou procházku. Jeli jsme lanovkou k chatě pod Soliskem a před námi se rozprostřela přenádherná příroda. Někdo šel krátkou část úseku k hoře Solisko, jiní využili volnou chvíli k odpočinku a občerstvení. Po chvíli jsme se rozhodli jet lanovkou ze Soliska zpět na Štrbské pleso, kde jsme měli velice nezapomenutelný zážitek jak pro mě, tak ještě pro další “ 2 výletnice z klubu”. Jízda lanovkou byla nezapomenutelným zážitkem. Z lanovky jsme se kochali přírodou a v tom jsme uviděli medvěda, nestihli jsme ho ani vyfotit, protože jsme neudrželi emoce a medvěd nás zaregistroval. Podíval se na nás a majestátně odběhl do lesa. Je to neuvěřitelné, ale byli jsme nadšené. Dorazili jsme na Štrbské Pleso, je to zrcadlo Vysokých Tater s fascinující přírodou a s jedinečným kouzlem, kde na nás dýchla i minulost. Obešli jsme jezero a vydali se na vlak, abychom stihli dřívější večeri. Po večeri jsme odjížděli autobusem do Thermal parku Vrbov na večerní koupání. Tam jsme zregenerovali svá těla. V bazénech byla teplota vody od 26 do 38C. Kolem 21 hodiny jsme jeli zpět na ubytování. Třetí den po snídani byl našim cíle Hrebienok. Mohli jsme jít se skupinou nebo individuálně. Možnost dopravy byla buď pěšky nebo lanovkou. Hrebienok se nachází ve velmi skvostné přírodě, kde jsme měli mnoho možností vycházek. Naše cesta vedla kolem Bilíkovy chaty, došli jsme ke Studenému potoku a následně k Reinerově chatě. Dále jsme vystoupali k obrovskému vodopádu, někteří došli až

Ohlédnutí za akcemi loňského roku - pokračování

Vysoké Tatry 26. 8. – 29. 8.2025

k Zamkovského chatě. Po cestě jsme nasávali krásu přírody, neopakovatelné výhledy do údolí, potoka a na okolní horskou krajinu. Během tohoto výletu jsme se občerstvili buď v Reinerově chatě nebo Bilíkové chatě. Zpět do Starého Smokovce jsme se mohli dostat lanovkou, nebo pěšky. Následovala večere a individuální program.

Poslední den nás po snídani čekal výlet do Červeného kláštera. Jeho historie sahá k roku 1320. Tento klášter vybudovali kartuziánští

mniši, po kterých je tento klášter pojmenován. Jeho historie je úzce spjatá s působením příslušníků dvou řeholí. Mniši žili v uzavřené části kláštera. Obývali samostatné domky s malými zahrádkami. Pro příslušníky obou společenství platila zásada mlčenlivosti. Naše další cesta směřovala k řece Dunajec. Zde jsme se nalodili na 4 pltě a zhruba 10 km jsme se plavili. Během plavby jsme se nechali unášet nádhernou pieninskou přírodou a skalními převisy. Na občerstvení jsme se vydali pěšky

do restaurace Lesnice, kde si většina z nás pochutnala na místních specialitách. Na parkovišti na nás již čekal autobus, který nás odvezl na salaš Krajinka. Tady jsme nakoupili pagáče, koláče, chléb a další pečivo. V jiných stáncích jsme utratili za různé sýrové speciality. Neodradilo nás ani čekání ve frontě. Po velkých nákupech jsme se přemístili do autobusu, směr

Přerov. Ve večerních hodinách jsme se vrátili domů.

Tento výlet byl plný úžasných zážitků a bez Ivanky a Oldřišky by se ani neudál. Proto jim patří velké dík.

účastnice zájezdu - Orosová Jarmila

Ohlédnutí za akcemi loňského roku – pokračování

Bulharsko 6. 9. – 13. 9. 2025

V rámci pobytových zájezdů se poprvé objevil v nabídce letecký zájezd do Bulharska k moři. Zájem seniorů byl enormní a na všechny se bohužel nedostalo. Vzhledem k tomu, že bylo o nás všechny perfektně postaráno, troufli se ho zúčastnit i ti, kteří chodí o berličích a mají problémy s chůzí. Odlet z Brna byl 6.9.2025 ve 12 hodin v poledne. Všichni jsme předem obdrželi přesné instrukce, co můžeme, a naopak, co nelze mít u sebe v příručním zavazadle. A

letištní kontroly jsou opravdu důsledné! Někteří z nás prošli i důkladnou osobní prohlídkou. No, nic nenašli, pochopitelně ☺. Ale pořádek musí být! Po necelých dvou hodinách příjemného letu jsme v Burgasu hladce dosedli na přistávací plochu. Busem nás převezli do letištní haly, kde jsme chvíli čekali na svá zavazadla. Volný čas jsme využili k návštěvě obchůdků a občerstvení v hale. Když se běžící pás rozjel s prvními kufry, všichni jsme byli v pohotovosti, abychom ulovili ten svůj. U východu z letiště čekali průvodci z různých CK a

před vchodem stálo několik autobusů. Naše skupina nasedla do autobusu s průvodkyní CK Ancora a asi po hodině jízdy a informacích jsme přijeli do Kitenu k hotelu Kamenec, kde jsme měli zajištěno ubytování a stravu formou all inclusive. Na recepci byli připraveni, takže docela rychle každý obdržel čipovou kartu od svého pokoje a náramek na čerpání služeb a mohli jsme se ubytovat. První menší rozčarování u některých nastalo, když zjistili, že jejich pokoj nemá balkon. Ale člověk si zvykne, a pak se využívala k sušení plavek velká terasa. Hotel Kamenec má skvělou polohu přímo u moře, všude vládla úžasná čistota, k dispozici byla rozlehlá restaurace a na ni navazující gril bar, bazén s lehátky a slunečníky, plážový bar. Co se týká jídla, pití všeho druhu (alko, nealko), úžasné dezerty, ovoce a zelenina – na co si vzpomeneš. Oči nám všem přecházely a chuťové buňky byly nastartované. Vše bylo vynikající a celý týden byl velkým gurmánským zážitkem.

Vzhledem k tomu, že hotel se nachází v první linii u moře, šlo se k němu jen pár metrů po písku nebo dřevěných chodnicích. Lehátka a slunečníky byly zde za poplatek, nebo jste se zařídili po svém, zadarmo ☺. Mořské vlny i vlnky neustále narážely k břehu, takže moře díky rozvířenému písku nebylo tak průzračné, ale přístup byl vhodný pro všechny věkové kategorie. A jak jsme se bavili po večerech? Většinou jsme seděli dobře najezení venku, bavili se s přáteli a popíjeli různé drinky dle své chuti. Další variantou byla procházka do města, kde byly obchody či stánky s pestrým sortimentem letního oblečení, obuvi, kosmetikou a jiné. Zejména jsme si oblíbili jeden obchod s kosmetikou, kde jsme panu majiteli udělali při několika návštěvách skvělou tržbu a my sobě radost, že si odvezeme domů báječné krémy, oleje, mýdla... Vše nádherně

Ohlédnutí za akcemi loňského roku – pokračování

Bulharsko 6. 9. – 13. 9. 2025

vonělo po růžích, které se v té oblasti pěstují a využívají ke kosmetickým účelům. Během pobytu byla možnost přihlásit se na některý z nabízených zájezdů. Největší zájem našich klientů byl o starobylý Nessebar, který díky své unikátní architektuře byl zařazen na seznam památkových míst chráněných organizací UNESCO. Ale i 400 km vzdálený turecký Istanbul navštívily čtyři naše členky a na vlastní oči viděly nejznámější památky tohoto města. Týden uběhl jako voda a opět nás čekala nejprve hodinová cesta autobusem na letiště do Burgasu, pak odbavení, přísné kontroly ze strany personálu a konečně jsme seděli na svých místech na palubě letadla, které bylo do posledního místa zaplněno pasažéry. Ani jsme se nenadáli a už jsme se vznášeli nad sluncem zalitou krajinou. Sbohem Bulharsko a příští rok „Na shledanou“! Ano, další pobyt pro rok 2026 je Oldřiškou a Ivankou zajištěn. A za ten letošní jim patří velký dík. Dámy a pánové, těšte se!!

účastnice zájezdu Dagmar Churá a Eva Mazurová

Ohlédnutí za akcemi loňského roku – pokračování

Zámek Konopiště, Čapí hnízdo – 3. 9., 17. 9. a 18. 9. 2025

Těšili jsme se na tento zájezd i přes brzké stávání a odjezd od kina Hvězda v 5:30 hod. Čekala na nás daleká cesta až do Středočeského kraje. Zastavili jsme se však ve velmi pěkném a velkém motorestu Melikana s rychlou obsluhou. Káva a malé občerstvení přišlo vhod. Po dlouhé cestě jsme dorazili na parkoviště zámku Konopiště. Zde nás nečekal výšlap nahoru, ale nasedli jsme do vyhlídkového vláčku, který nás zavezl blízko k zámku. Po zdolání zámeckých schodů jsme nastoupili na první zámecký okruh, který zahrnuje reprezentativní a hostinské pokoje. Prohlídku jsme zahájili v lovecké chodbě se zbraněmi a trofejemi F. F. de Este, kterých bylo přes 800 kusů. Následoval růžový sloupový a přijímací salon s kompletní sbírkou Míšenského porcelánu pro 24 osob, dobovým nábytkem, obrazy a dalšími sbírkovými předměty. Místnosti zdobily nádherné lustry. Překvapila nás i koupelna z roku 1900. V hostinském pokoji patřila mezi vzácné hosty i nevlastní matka arcivévodě. Zasluhou zajímavého výkladu nám prohlídka rychle uběhla.

Po obědě se těšíme na poslední část dnešního dlouhého zájezdu – prohlídku volnočasového areálu Čapí hnízdo v Olbramovicích. Tak často zmiňovaného v naší televizi. Na parkovišti se rozdělíme na dvě prohlídkové skupiny a hned hledáme vysoký cihlový komín s čapím hnízdem. Je pro nás zatím skryt. Vcházíme totiž bočním vchodem po naučné stezce a prohlížíme si nejen u nás chovaná zvířata, jako slepice, hedvábničky, kozy, prasata, ovce, ale i exotická zvířata – opice, klokany nebo veselé surikaty. V části zvané Labyrint také hendikepovaná zvířata. Pokračujeme naučnou stezkou k výběhům pro kladrubské koně, chované zde pro drezuru nebo parkurové závody. Zaujal nás obří kolotoč. Byl to kruhový trenažer pro koně, k jejich tréninku, zahřátí, k výcviku vytrvalosti i k rehabilitaci. V dálce vidíme golfové hřiště s 9 jamkami. Konečně se dostáváme k dominantě areálu – obří kruhové stavbě ve tvaru čapího hnízda. V Kongresovém sále právě finišuje příprava hudební kulturní akce. Od průvodkyně se dozvídáme, že sál se využívá na společenské a firemní akce, divadla, svatby, umělecká vystoupení, jako školící středisko, a hlavně moderní jízdárna. Cesta nás vede kolem bylinkové zahrádky a dvou moderních hotelů s wellness bazény, vířivkami nebo masážími podle starých Berberů. Najednou se před námi objevuje skutečný komín s již prázdným hnízdem. Čapí již odletěl do Afriky. Vychovali zde letos 3 mláďata. Na závěr sledujeme na velkých přehledných fotografiích časovou dokumentaci celé historie areálu od roku 2006. Všichni končíme pořádně unaveni v restauraci při dobré kávě. Čeká nás ještě zpáteční cesta do Přerova dlouhá 280 km. Při cestě zpět jsme opět zastavili na malou chvíli v motorestu a do Přerova se vrátili ve 21:30 hod.

Děkujeme za jistě náročnou přípravu tohoto zájezdu Ivance a Oldřišce.

účastnice zájezdu – I. Šimáková, M. Baďurová, J. Staňková

Ohlédnutí za akcemi loňského roku – pokračování

Likérka R. Jelínka, Čokoládového království Vizovice, Muzeum obuvi Zlín 1. 10. a 15. 10. 2025

Jednodenní zájezd do Vizovic nás nejprve zavede do Likérky Rudolfa Jelínka. Seznámíme se s výrobou, historií a tradicí českého výrobce alkoholických nápojů, které putují do celého světa. Na ochutnávku jsme dostali 3 produkty slivovice, a to nás inspirovalo zakoupit i něco domů.

Přejíždíme do centra Vizovic. V zámecké cukrárně se osvěžíme kávou a pokračujeme do čokoládového království. Přivítá nás vůně čokolády a vyslechneme si zpracování, historii a pěstování kakaových bobů. Sledujeme výrobu čokoládových bonbonů. Krásně se na to dívá, ale dá to práci. Ještě si

pochutnáme na bonbonu, který jsme dostali. Naproti zámku v restauraci už je pro nás nachystaný oběd. Občerstvíme se a jdeme se projít Vizovicemi a do zámeckého parku s jezírkem. Pokračujeme do Zlína. V obuvnickém muzeu T. Bati nás ohromí spousta obuvi ze všech koutů světa. Jsou tu repliky i originály a nechybí značka Bati. Asi 600 párů obuvi. Byl to krásný den, plný zážitků. Velké díky patří Ivance a Oldřišce.

účastnice zájezdu Šínová Jitka

podzimní kavárničky

kavárnička s Jinřichem Hradílkem

kavárnička s Ing. Rudolfem Štěpančíkem

Ohlédnutí za akcemi loňského roku – pokračování

Slovenské termály – Nitrava – 23. 10. 2025

V brzkých ranních hodinách se 60 členů sešlo na parkovišti u kina Hvězda a vyrazilo na jednodenní relaxační zájezd na Slovensko, do termálního parku Nitrava, který se nachází přibližně 15 km od Nitry. Po zakoupení vstupného jsme šli prozkoumávat jednotlivé bazény. V celoročně otevřeném areálu se nachází 5 bazénů s teplou vodou až do výše 39 st. C. Uvnitř areálu se nachází bazén s chrlíči a vířivkou. Ač byl již podzim, počasí nám přálo, svítilo sluníčko, teploměr nám ukazoval neuvěřitelných 20 st. Během dne jsme střídali

jak vnitřní, tak i venkovní bazény. V areálu se také nachází restaurace, kavárna a venku spousta stánků. Milovníci langošů si přišli na své a pochutnali si na čerstvě usmažené pochoutce. Během dne jsme dodržovali pitný režim na čepovaném pivu, nealku, vínečku a dobré kávy se zákuskem 😊. Den uběhl jako voda a my jsme se všichni v pořádku vrátili domů kolem 21. hodiny. Těšíme se, že do termálů opět zavítáme.

účastnice zájezdu Ivana Vaculová

SILVESTR 2025

Poslední akcí loňského roku byl Silvestr, který byl naplánován na 10. prosince, opět v restauraci Bečva. Pro dobrou náladu i pobavení byl doporučen dobrovolný dress cod. Tentokrát v námořnickém stylu. Byly jsme s Oldřiškou velmi mile potěšeni a překvapeni, v jakých námořnických oblecích se členové na poslední den roku dostavili. Ve 13. hodin se všichni účastníci nalodili na výletní loď „Bečva“. Posádka restaurace byla připravena k obsluze. Začínali jsme přípitkem a poté se podával výborný řízek s bramborovým salátem a sladká tečka v podobě zákusku. Po celou dobu plavby nám k dobré náladě, tanci i zpěvu hrála naše známá skupina Harmony. Všichni jsme se opravdu celé odpoledne výborně bavili. Tancovali jsme a zpívali na známé písničky. Během přestávek si členové povídali a dělali na památku společné fotografie v námořnickém úboru. Před 18. hodinou loď úspěšně připlouvala k přístavu a všichni účastníci se na parketu loučili s rokem 2025 a za hlasitého odpočítávání jsme přivítali nový roku, rok 2026. 😊. V 18. hodin byla akce ukončena, bylo poděkováno hudební skupině Harmony, pracovníkům restaurace Bečva za bezchybnou obsluhu a všem členům za 100% účast. Navzájem jsme si popřáli hezké svátky vánoční, hodně zdraví a do nového roku vše nej.

účastnice Ivana Vaculová

Ohlédnutí za akcemi loňského roku – fotografie

seniorské hry Přerov

bowling

ergoterapie

vánoční výstava

vánoční členská schůze

páteční odpoledne v Bečvě

Stránka humoru

U doktora: „Abyste se vyléčila, musíte jíst alespoň jedno vejce denně.“
„Ale já vejce nesnáším!“ „Říkám jíst, ne snášet.“

Jak se cítíte v nových brýlích?“ ptá se doktor. „Výborně. Najednou potkávám spousty známých, které jsem neviděl celé roky.“

Baví se dva lékaři: „Ty, co říkáš, jsou ústřice zdravé?“ „Já nevím, ještě jsem žádnou neléčil.“

Jenom žádnou paniku“, uklidňuje lékař pacienta, „tuto operaci už jsme prováděli nejméně třicetkrát. Jednou se musí povést.“

Co to znamená, když v řadě třiceti netopýrů, visících hlavami dolů, sedí jeden s hlavou vzhůru? Omdlel!

Jsou dvě blechy na zastávce, běží kolem pes a jedna blecha říká: „Tak ahoj, jede mi autobus.“

Haló, volám ohledně toho hlídačeho psa, co jsme od vás koupili. Můžete nám poradit, jak to máme zařídit, aby nás pustil domů?“

Víte, proč nechodí stonožky lyžovat? Protože než by si nasadily lyže na všechny nohy, tak by bylo léto!

„Hurvíнку, v levé kapse máš dvacet korun a v pravé šedesát. Co máš?“ „Cizí kalhoty, pane učiteli.“

Pacient u lékaře: „Pane doktore, poslední dobou si nic nepamatuji.“
„A od kdy to pozorujete?“ „A co?“

„Ty, Terezko, moc zlobíš! Vzpomeň si na Karkulku, co se jí stalo, když neposlouchala.“
„A ty si, babi, vzpomeň, koho vlk sežral první...“

Manžel vstal z křesla a šel do kuchyně. V tu chvíli spadly těžké hodiny přesně na místo, kde předtím seděl. Manželka jen suše řekla: „Ty hodiny se pořád opožďují!“

Babička říká vnučce: „Když kašleš, dávej si ruku před pusou.“ „Neboj babi, mě zuby nevypadnou.“

„Přátelé, většinou se nechlubím drahými výlety a cestami, ale pro jednu snad prominete: Právě jsem se vrátil z benzinky!“

Jedu tak nakoupit a na dveřích obchodu byla cedulka: „Táhněte k sobě!“
Tak jsem šla domů.

Přejeme k narozeninám

leden

Bartl Jiří, Bartlová Jitka, Bednář Karel, Běhalová Dagmar, Belobrad Milan, Bernátová Milada, Daniel Jan, Dudová Zdenka, Fábik Alexander, Fuksová Věra, Híreš Jana, Horáková Jarmila, Hrdinková Helena, Hudeček František, Jančíková Jarmila, Kuchařová Alena, Mazáková Libuše, Mika Svatopluk, Mitáčková Marie, Mošťková Božena, Navrátil František, Navrátilová Božena, Novotná Věra, Olšovská Pavla ml., Olšovský Nikolaj, Petrášová Marie, Plisková Helena, Roušarová Jarmila, Skácelíková Stanislava, Stavinohová Alena, Stoklásk Dušan, Sulanská Eleonora, Ševčíková Hana, Školoudíková Hana, Šmahlíková Jana, Štastný Karel, Štěpančík Rudolf, Štěpanová Marie, Tomčíková Hana, Valčuchová Zdeňka, Vimmerová Vladislava, Vyňuchalová Vlasta, Zlámalová Hana, Železná Magda

únor

Adamová Eva, Baranová Emílie, Beneš Jiří, Caletková Marie, Dosoudilová Ludmila, Doupalová Jiřina, Fučíková Eva, Grygar Zdeněk, Grygarová Ivona, Hanáková Dagmar, Hlaváčová Františka, Holas Karel, Horáková Vladimíra, Chytilová Anna, Jochmanová Helena, Karlík Jaroslav, Klváčková Zdeňka, Kostýlková Eva, Králová Helena, Kršková Žofie, Kunderová Eva, Macík Josef, Macková Danuše, Mádrová Milada, Machačová Libuše, Melková Vlasta, Mucha Jiří, Netopilová Drahomíra, Olejníková Stanislava, Pavelková Milena, Pumprlová Drahoslava, Rybková Ludmila, Sedláková Alena, Sekerová Věra, Sládečková Ludmila, Slančíková Anna, Složilová Anna, Spáčilová Libuše, Šedá Jana, Školoud Vilém, Šromotová Oldřiška, Toboláková Sylva, Tománková Jana, Tomčalová Marta, Uhlířová Olga, Ulica Jiří, Uvíra Jiří, Uvírová Danuše, Vitásková Ludmila, Vysloužilová Jana, Zamazal Antonín, Zbořilová Hana, Zelinková Ludmila, Zobaníková Stanislava

březen

Boháč Zdeněk, Březovská Pavla, Čermáková Marie, Černá Drahomíra, Dokládalová Vlasta, Dorazilová Dana, Duda Josef, Duvačová Eva, Dvořáková Jitka, Friedrichová Drahomíra, Fürbacherová Zlatuše, Goláňová Jaroslava, Gruberová Magda, Gybasová Marie, Heger Jiří, Holasová Růžena, Hradilová Helena, Chodúrová Dagmar, Jačková Dagmar, Jaremejková Františka, Jemelková Hana, Kalabusová Ludmila, Kašík Jaroslav, Kašpárková Vladimíra, Kneislová Helena, Knejzlíková Vlasta, Kornelová Ivana, Kropáčová Hana, Michalcová Svatava, Nakládalová Věra, Odložilová Soňa, Ondrušková Hana, Otáhalová Marie, Pavlíková Marie, Pokorná Zdena, Pořádková Věra, Pumpřla Zdeněk, Rákosová Libuše, Richterová Alena, Rotreklová Marie, Růžičková Hana, Sedláčková Oldřiška, Sehnálková Eliška, Silný Ervín, Skácelíková Věra, Slavičínská Zdenka, Šimanská Hana, Šimarová Marie, Šomanová Alice, Štěpánková Kateřina, Ulmová Olga, Vacková Milada, Vyhňák Václav, Zavadilová Zdenka, Zedková Jana, Zoubková Drahomíra

Velikonoce 2025 – tyto výrobky vyráběly naše členky v ergoterapii

Informace organizace

Zpravodaj MO STP v Přerově. Redakční rada: Oldřiška Sedláčková, Ivana Vaculová.
Vyšel v dubnu 2026.

Telefonní kontakt: 581 217 082
Mailová adresa: info@centrumstp.cz
www: www.mostp.cz

Provozní doba

Pondělí:	7:30 – 12:00	12:30 – 16:00
Úterý:	7:30 – 12:00	pro veřejnost zavřeno
Středa:	7:30 – 12:00	12:30 – 16:00
Čtvrtek:	7:30 – 12:00	12:30 – 16:00
Pátek:	pro veřejnost zavřeno	